

REPUBLIKA E KOSOVËS / REPUBLIKA KOSOVA

E REV br. 40/2024

VRHOVNI SUD KOSOVA u Veću sudija, Nenad Lazić predsednik veća, Zenel Leku i Milena Đerić članovi veća, u pravnoj stvari tužioca Telekom Kosova AD, sa sedištem u Prištini, koga zastupa B. H., protiv tuženog ... sa sedištem u ..., ..., koga po punomoćju zastupa Faton Qerezi advokat iz Prištine, odlučujući po reviziji tužioca podnetoj protiv rešenja Privrednog suda Kosova – Drugostepeno odeljenje K.DH.SH.II br. 954/24 od 24.05.2024. godine, u sednici veća održanoj dana 02.12.2024. godine, doneo je

R E Š E N J E

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tužioca podneta protiv rešenja Privrednog suda Kosova – Drugostepeno odeljenje K.DH.SH.II br. 954/24 od 24.05.2024. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Rešenjem Privrednog suda Kosova – Prvostepeno odeljenje – Departman za privredna pitanja KE br. 151/24 od 27.03.2024. godine, isti se sud u stavu I izreke oglasio apsolutno nenadležnim za odlučivanje po tužbi tužioca Telekom Kosova AD, protiv tuženog ..., po predmetu spora radi poništaja Arbitražne odluke Međunarodne trgovačke komore br. ... od 18.02.2022. godine.

Stavom II izreke proglašene su nevažećim sve procesne radnje preduzete od strane suda u toj pravnoj stvari.

Stavom III izreke odbačena je kao nedozvoljena tužba tužioca Telekom Kosova AD, protiv tuženog ..., po predmetu spora poništaj arbitražne odluke Međunarodne trgovačke komore ... od 18.02.2022. godine, zbog nedostatka nadležnosti domaćih sudova za postupanje po ovoj pravnoj stvari.

Protiv ovog rešenja žalbu je uložio tužilac, a Privredni sud Kosova – Drugostepeno odeljenje je našao da žalba nije osnovana, te ju je rešenjem K.DH.SH.II. br. 954/24 od 24.05.2024. godine odbio, a rešenje Privrednog suda Kosova – Prvostepeno odeljenje – Departman za privredna pitanja KE br. 151/24 od 27.03.2024. godine, potvrdio.

Protiv navedenog rešenja Privrednog suda Kosova – Drugostepeno odeljenje, reviziju je podneo tužilac zbog bitnih povreda odredbi parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava, sa predlogom kao u reviziji.

Tuženi je odgovorio na reviziju sa predlogom da ista bude odbijena kao neosnovana.

Vrhovni sud Kosova je nakon proučavanja spisa predmeta i ocene revizijskih navoda, a u smislu člana 215. ZPP-a u vezi sa članom 230. ZPP-a, našao:

Revizija nije osnovana.

Revizijom pobijano rešenje nije zahvaćeno bitnim povredama odredbi ZPP-a na koje je revizijski sud dužan da pazi po službenoj dužnosti, a podnetom revizijom iako se na ovakve povrede ukazuje ne precizira se koje su konkretno odredbe ZPP-a prekršene i u čemu se kršenje istih sastoji.

Prema podacima iz spisa predmeta utvrđuje se sledeće činjenično stanje:

Između tužioca i tuženog je 16.01.2009. godine zaključen dugoročni ugovor o korišćenju telekomunikacionih usluga, gde iste usluge tuženi kupuje od tužioca za dalju prodaju. Trajanje ugovora je utvrđeno na period važenja licence tužioca, a stanke su se saglasile da će najmanje šest meseci pre isteka ugovora (što je u skladu sa periodom u kom i sam tužilac ima licencu), ugovorne strane sastati i u dobroj nameri razgovarati o obnavljanju, odnosno produženju trajanja ugovora u skladu sa novim uslovima licence. Ugovorom je propisano da se isti zaključuje u skladu sa zakonima Kosova, a u slučaju spora predviđena je arbitraža Međunarodne trgovačke komore. Dana 24. juna 2019. godine tužilac je uputio obaveštenje tuženom kojim ga je obavestio da će ugovor isteći 30.jula iste godine.

Tuženi je osporio navode tužioca, navodeći da je shodno ugovoru tužilac u obavezi da sa tuženim pregovara o produženju ugovora u skladu sa novom licencom. Tuženi je nakon toga podneo zahtev za arbitražu Arbitražnom sudu, koji je prema sporazumu stranaka imao sedište u Londonu. Nakon toga je ovde tužilac Arbitražnom sudu podneo protiv tužbu. Arbitražni sud je svoju odluku doneo pod brojem ... od 18.02.2002. godine. Nezadovoljan odlukom Arbitražnog suda, ovde tužilac je istu osporio pred Višim sudom za ekonomska i svojinska pitanja Engleske i Velsa, a isti je sud tužbu odbio dana 19.07.2023. godine presudom br. ... broj predmeta .... Nakon toga tužilac je podneo tužbu Privrednom sudu Kosova sa tužbenim zahtevom za poništaj arbitražne odluke. Prvostepeni je sud našao da je tužilac podnošenjem tužbe pred nadležnim sudom, u ovom slučaju pred sudom u Engleskoj, mestu gde je sedište arbitraže čija se odluka osporava, iscrpeo mogućnost podnošenja tužbe za poništaj navedene arbitražne odluke. U smislu navedenog prvostepeni je sud našao da je reč o presuđenoj stvari, te da tužba nije dozvoljena.

Drugostepeno odeljene Privrednog suda Kosova je prihvatilo stanovište drugostepenog suda prilikom odlučivanja po žalbi tužioca, pozivajući se pri tom i na Njujoršku konvenciju o priznavanju i izvršenju stranih sudskih odluka i na Uputstvo Komisije za Međunarodno trgovinsko pravo ujedinjenih nacija o primeni Njujorške konvencije. U smislu iznetog ovaj sud navodi da navedeni akti predviđaju mogućnost poništaja arbitražne odluke od strane „Nadležnog organa države u kojoj je sedište arbitraže, odnosno u državi po čijem je zakonu doneta arbitražna odluka“, te dalje daje pojašnjene da je termin „nadležni organ države u kojoj je doneta odluka“ podrazumeva državu u kojoj je sedište arbitraže. Obzirom da je tužilac već podneo tužbu pred nadležnim sudom države u kojoj je sedište arbitraže, to ponovno podnošenje tužbe u državi po čijim je zaklonima arbitraža presudila, nije dozvoljena.

Stanovište nižestepeni sudova prihvatljivo je i za Vrhovni sud Kosova, jer je isto ispravno i zasniva se na pravilnoj primeni materijalnog prava. Stranke u postupku su svojevolejno, za rešavanje međusobnih sporova ugovorile arbitražu, i to arbitražu u stranoj državi. Donetu arbitražnu odluku je tužilac pokušao da ospori pred nadležnim sudom države u kojoj je sedište arbitraže i u tome nije uspeo. Na tužiocu je bio izbor da li će odluku arbitraže osporavati pred nadležnim sudom države u kojoj je sedište arbitraže ili pred nadležnim sudom države čije je zakone arbitraža primenjivala prilikom odlučivanja. Tužilac je ovaj izbor svojevolejno napravio i ponovno suđenje po istoj stvari nije više moguće.

Vrhovni sud Kosova se iz navedenog razloga neće upuštati u navode tužioca koji se odnose na osporavanje same Arbitražne odluke, te navod da je ista u suprotnosti sa pravnim poretkom Kosova, jer se u konkretnom slučaju radi o tome da li je tužba za poništaj arbitraže dozvoljena ili nije, te je samim tim upuštanje u ocenjivanje arbitražne odluke nesvrshodno.

Arbitražna odluka da bi bila izvršena, neophodno je priznanje iste u smislu člana 39. stav 1. Zakona o arbitraži. Svoje eventualne primedbe koje se odnose na sadržinu arbitražne odluke, tužilac može izneti u ovom postupku ukoliko uspe da dokaže svoje navode, ali podnošenje tužbe za poništaj arbitraže nema više mesta, jer je kao što je već navedeno, tužilac ovu mogućnost iscrpeo podnošenjem tužbe pred sudom u državi gde je sedište arbitraže, pa je ovo pitanje postalo presuđena stvar.

U smislu iznetog Vrhovni sud Kosova je našao da revizija nije osnovana, te je istu odbio i uz primenu člana 222. ZPP-a u vezi sa članom 230. istog zakona, odlučio kao u izreci.

VRHOVI SUD KOSOVA
E REV BR. 40/24 OD 02.12.2024. GOD.

PREDSEDNIK VEĆA – SUDIJA
Nenad Lazić